

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 30 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v
„Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven tedne in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 217.

V Ljubljani, v torek 22. septembra 1896.

Letnik XXIV

Deželnozbornske volitve na Koroškem.

Iz Celovca, 21. sept.

Končan je boj, — zmaga naša! — Sicer še ne popolna zmaga, kakoršna se je pričakovala, pa vsaj zmaga, s katero smemo biti koroški Slovenci zadovoljni. V dveh volil. okrajih smo prodrli popolnoma, v drugih krajih dosegli pa zelo častne manjšine in s tem širšemu svetu pokazali, da i tu še živimo in da nas je le famozna liber. volilna geometrija potisnila nazaj!

Hrabro so se držali naši Slovenci! Od Spod. Dravberga po vsej črti do Smohora so v kljub vsemu nasprotnemu nasilju stali kakor na braniku za Boga in domovino. Kot dobro izveščana in disciplinirana armada stopile so vrle naše čete v boj proti zagrizenemu, brezobzirnemu sovragu. Niso se zbal strahovanja, žuganja, obrekovanja in lažij, kakoršne so pri liberalcih v navadi. Povsod so složno volili priporočene kandidate, po nepotrebnem se ni cepil niti jeden glas! Slava takim možem; oni so upanje boljše bodočnosti!

Razmerje v deželnem zboru se po novih volitvah dosti ne izpremeni. Le Slovenci smo pridobili jednega poslanca. Nemški konservativci so ohranili poslanca, katerega so že imeli. Vse drugo ostane liberalno-nacionalno. Upalo se je od marsikateri strani, da zmaga katoliška ljudska stranka vsaj povsem v kmetski kuriji. No, slovenski kraji so se držali izvrstno, storili svojo dolžnost, ne tako Nemci. Baš volitve so jasno pokazale, kako globoko se je med našimi Nemci ukoreninil laži-liberalizem. Mnogo naporov bode še treba, da se obrne na bolje, pa z vstrajnim delom se mora razmerje i tu vendar le sčasoma obrniti na bolje.

Volilni boj je bil hud, deloma zelo strasten. — Nasprotniki so delali z vsemi sredstvi, največ z lažjo in hinavščino. Strašno je, kar so samo liberalni listi v volilni dobi vse zvelekli na dan, kako so delali na nasprotnih shodih. Kjer drugo ni pomagalo, prišla je na zadnje še na pomoč slovita „Ratio Mac-Nevinensis“, in tako je — moralo iti! Vkljub temu smo mi Slovenci dosegli lepih uspehov.

O glavni volitvi po posameznih krajih, kjer se je volilo danes, dne 21. sept., mi je doslej znano sledeče:

I. Velikovec je bil in ostane naš! Izmej 114 volilnih mož jih je prišlo 107. Naša poslanca gg. župnik Gregor Einspieler in župan Fr. Muri sta dobila po 100 glasov, nasprotnika po 5—7. Naš napredek v velikovškem okraju je velikansk. Združenemu delu naših rodoljubov se je posrečilo ta okraj osloboditi liberalnega jarma tako, da nasprotniki javno svojih kandidatov niti proglasili niso. Naj bi vedno ostalo tako.

II. Ziljska dolina je pridobljena tudi za nas Slovence. Nemški konservativci Jan. Huber je bil izvoljen že prej; zdaj se mu je pridružil še naš vrli posestnik in orgljarski mojster France Grafenauer na Brdu. Volitev je bila v Smohoru. Naša sta dobila 52, nasprotnika dr. Abuja in Steinwender pa po 28 glasov. Bali smo se zelo za ta okraj, zdaj ga pa srečno pridobili. Baš na ta okraj so nasprotniki nekako koncentrirali svoje delovanje, begali ljudi, da je bilo strah. Priznanje za-

služijo naši slovenski možje, ki so se tako lepo združili za skupnega kandidata: priznanje gre pa tudi Nemcem, ki se niso dali prestrašiti in so odločno volili našega kandidata. — Posebno pomenljiva je volitev v tem okraju zato, ker se je posrečilo vreti dr. Abujo, znanega „parade“-Slovence, t. j. največjega nemškutarja. Še pred volitvijo so imeli nasprotniki shod v Smerčah. Kaplanu č. gosp. J. Svatoču so zabranili vstop. Pa ni jim pomagalo. Slava našim možem!

III. V Celovcu imamo častno majšino. Vsi naši možje so prišli volit. Dasi pa sedaj še nismo dosegli zmage, imamo vsaj manjšino, katero bi morala i vlada v poštev jemati. Naša kandidata sta dobila 36 glasov. Nasprotnika Franc Kiršner in Fr. Huber pa po 108 glasov. Naša kandidata sta bila gg. Janez Stih in J. Toff (Nemec). — Volitev se je vršila mirno. Le neki nemški vročekrvnež je dal po končani volitvi svojim čutilom odduška z vsklikom: „Hoch Hirtenbrief“, pa krepek „živio Gegenhirtenbrief“ mu je zamašil drzna usta.

IV. V Beljaku so prišli tudi vsi slovenski volilni možje in oddali glasove gg. Jožefu Paulu-Rutarju in J. Kobentarju, županu. Dobila sta po 27 glasov, zmagala pa sta nasprotnika Bartlma in Oraš-Oštinjak z 60, oziroma 59 glasovi. — Kakor skala so stali naši možje. Tako ostane, upamo i v bodoče!

V. Iz drugih krajev ni poročati kaj vselega. V labudski dolini (Volsberg) so zmagali liberalci. Njihova kandidata Černik in Hönlinger sta dobila 62 in 59, naša gg. dekan Angerer in R. Tatschl 24 in 26 glasov. — V Št. Vidskem okraju je dobil P. Funder 85, G. Hoek 75 glasov. Katol. stranka ni velila. — V Spitalu je od 100 glasov dobil A. Werniš 66, D. Kotz 65 glasov. Katoliška stranka se je volitve vzdržala.

O nekaterih posameznostih prvotnih in glavnih volitev, kolikor so zanimive za širše kroge, še poročamo!

Z zadovoljstvom gledamo Slovenci na končani volilni boj. Treba pa bode skrbeti takoj zopet za bodočnost, za državnozbornske volitve.

Hvala in slava našim volilem, volilnim možem in poslanca! Ne udajmo se! —rn—

Slavnosti v Trstu.

Iz Trsta, 21. sept.

Vkljub vsemu rovanju tržaških iredentistov in framasonov, v kljub glasovitemu sklepu mestnega starešinstva in v kljub precej neprijaznemu, deloma grdemu vremenu se je vršila lepa slavnost kronanja kipa žal. M. B. veličastno, mirno, v najlepšem redu, vernemu ljudstvu tržaškemu v spodbudo, novemu, premilostnemu škofu pa, smemo reči — v veselje in tolažbo. — Tako sijajne, odločne katoliške manifestacije že davno ni videl Trst!

Veličastna stolna cerkev je bila v ta namen lepo ozaljšana. Sprejeti pa ni mogla te dni nebrojnega vernega ljudstva vseh slojev, ki jo je obiskovalo. Slovesno kronanje kipa žalostne Matere božje se je vršilo v nedeljo dopoldne ob deveti uri. Udeležile so se slovesnosti tudi državne in vojaške oblasti. Videli smo mej drugimi gosti tudi cesarskega namestnika viteza Rinaldinija, mornarskega načelnika viteza Minutillo in druge odlične dostojanstvenike.

Mestno starešinstvo se je odlikovalo z odsotnostjo. Mnogobrojno pa so bile zastopane raznovrstne bratovščine in do cela vsa duhovščina tržaškega mesta. Pred pontifikalno mašo so blagoslovili prečastiti metropolit goriški, dr. Zorn, ob azistenci 4 škofov, tržaškega, poreškega, ljubljanskega in naslovnega Teodosiopolitanskega dr. Glavine, dragoceno krono čudodelnemu kipu. Po škofovski maši, katero so služili prečastiti knez nadškof goriški, je stopil na leco P. Pavišić, S. I., ki je tako vznešeno, duhovito na kratko razlagal „salve regina“, da je postalo rosno marsikako oko. Potem se je vršilo kronanje. Knez nadškof so sami položili krono na glavo prežalostni Materi božji, na kar je zaoril po prostranem božjem hramu veličastni „Te Deum“.

Na popoldne napovedani slovesni spreved po mestu je moral izostati. Vreme je bilo skrajno neugodno. Lilo je kakor iz škafa. Tako je hotela božja previdnost. Sicer je bilo verno ljudstvo žalostno, da ni moglo tudi očitno pokazati svojega katoliškega prepričanja, pa tudi oni nasprotniki, ki so morebiti pripravljali kake izgrede, tako niso mogli pokazati očitno svojega sovraštva in pokvariti lepega utisa slavnosti. Namesto slovesnega spreveda so opravili knezoškof ljubljanski, dr. J. Missia, slovesne večernice, na kar je sledila pridiga, katero je govoril P. Pavišić S. I. Litanije z blagoslovom, katerega so podelili domači škof, Andrej Marija Sterk, so zaključile za nedeljo prelep vspeled.

Danes, v ponedeljek so služili slovesno sveto mašo knezoškof ljubljanski. Opoldne je bil slovesni obed pri škofu tržaškem, katerega so se udeležili duhovni in posvetni dostojanstveniki.

In končni uspeh slavnosti? Velik je in upamo, da bo trajen. Nepopisno je oživil katoliško življenje v Trstu, katoličanom vdihnil novega poguma. Še ni vse izgubljeno. Ljudstvo je v veliki večini in v jedru še verno in udano cerkvi. Ko je slavnostni govornik koncem svojega govora zaklical „evvive Maria“, je zagromelo po stolnici „evvive Maria“ tako prepričevalno, navdušeno, kakor more priti samo iz vernega srca. Največ priseljeni Lahi in židje delajo tu tako zvano javno mnenje. Židovstvo ima v pesteh ves tisk, židje gospodarijo na borzi in v mestni hiši. Tudi v Trstu je mnogo antisemitov, ki uvidijo pogubni upliv framasonskega židovstva. Pa vodnika ni, ki bi začel boj. Vsi lojalni, verni Tržačani si za to želé, da jim tu božja previdnost skoro oživi — tržaškega Luegerja. Potem se vse izpremeni, in kakor menimo, ne samo v korist katoliške vere, tudi v prospeh avstrijske države in zatiranih Slovanov.

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. septembra.

Kalteneggerjeva zmaga. Včerajšnja izvolitev je bila najboljši odgovor na laži in obrekovanja, katera je trosil z neumorno delavnostjo nemški liberalci Morre, hoteč ga za vselej spraviti s političnega polja. Sicer je dobil Morre znatno število 88 glasov, toda pomisliti treba, kako se je delalo na liberalni strani z vso silo za svojega ljubljence, „ki ne izdaja nemške narodnosti“. Slabo znamenje za tek včerajšnje volitve je bil že shod Morretov v Krumeggu. Le z največjo silo se je liberalni kliki dovolil prostor. Volilci so odločno izjavili, da ne

marajo za liberalca in bodo neomajljivo stali na strani Kalteneggerja.

Poljedelski shod in zasebne železnice. Zadnji poljedelski shod na Dunaju bi bil gotovo še jedenkrat bolje obiskan, ko bi bile zasebne železnice znižale vožno ceno, ali vsaj pravočasno naznanile, da tega nočejo storiti. Železniški minister je po prizadevanju poljedelskega ministra grofa Ledeburja takoj odredil vse potrebno, da so se znižale vožne cene, in se je to naznanilo celih 10 dni pred shodom. Zasebne železnice so pa seveda v rokah židovskih kapitalistov in se toraj ni čuditi, da so načelniki tako klubovali antisemitskemu podjetju.

Razmere v sleškem deželnem zboru. Olumuški „Našinec“ objavlja neko opavsko poročilo, v katerem se pojasnjuje razmere v sleškem deželnem zboru. Kakor znano, je sedanjí namestnik deželnega glavarja kardinal dr. Kopp, ki pa po izjavi tega lista ne more več prenašati težavnega bremena. Mej zadnjim zasedanjem deželnega zbora so mu nemški liberalci provzročali za kulisami toliko preglavice in se nasproti njemu obnašali tako ne-taktno, da ni mogel več z njimi občeovati in je nana-gloma ostavil Opavo. Iz tega je sklepati, da ne prevzame več namestništva. Ta korak bi bil seveda za slovansko deželno zbornico manjšino zelo hud udarec, in ako se to v resnici zgodi, tedaj bodo slovanski poslanci z vso odločnostjo zahtevali, da se izvoli namestnik iz njihove sredine, ker je slovanska velika večina prebivalstva. Ako se vlada ne bi hotela uklo-niti tem opravičenim zahtevam, tedaj bi si naklo-nila nasprotstvo prebivalstva, kar pa grof Badeni kot sorojak sleškega slovanskega prebivalstva, go-tovo ne bode dovolil. Manjšina ima toraj še vedno upanje, da je vlada ne zapusti.

Cerkveno-političen prepir v Bosni. V zadnjem času se vrše mnogovrstne priprave v svrhu preosnove v administraciji grško-pravoslavne cerkve. To ugodno priliko je porabil minister Kallay v svoje namene. On hoče, da ima država višje nadzorstvo in torej cerkev popolno odvisnost. V to svrhu je iz-delal poseben statut, seveda popolno jednostavno. Statut je odobril tudi patrijarh. Metropolit iz Mo-starja in Dolnje Tuzle, katerima se je imenovani statut predložil, sta pa odločno izjavila, da se ne dasta klanjati takim zahtevam, marveč vprašala bo-deta le cerkvene faktorje.

Ruski car se nahaja sedaj na potu v Anglijo. V nedeljo popoldne se je odpeljal na par-niku „Standart“ iz kodanjskega pristanišča proti pri-stanišču v Leithi. S prva se je trdilo, da se odhod preloži za nekaj dni, toda to se ni uresničilo; le mesto parnika „Polarstern“ si je odbral car zgoraj omenjeno ladijo. V Angliji baje zelo nestrpno pri-čakujejo prihoda carjevega; naidejajo se, da bode osebno posredovanje kraljice in valeskega princa dovedlo do sporazumljenja v turških zadevah. Libe-ralni listi svetujejo vladi pri ti priliki, naj se mej drugim odpove ciprski pogodbi ter s tem pokaže svojo nesebičnost, dalje naj prigovarja carju, da prevzame pokroviteljstvo nad Turčijo, ker Carigrad za Anglijo tako nima nikakih koristij, in drugega več. V severnem delu Anglije se pripravlja spome-nica na carja, v kateri se boče prosil, naj skupno postopa z Anglijo. Na vsak način se stavijo toraj na carjev obisk velike nade, o katerih pa seveda ni nikake gotovosti, da bi se tudi deloma izpolnile. Car Nikolaj je dobro prepričan o sebičnosti An-gležev, tudi ako mu še tako dokazujejo nasprotno.

Rusko-francoska zveza. O važnosti te, pred nedavnim časom definitivno sklenjene zveze mej Rusijo in Francijo se je baje povodom zadnjega bivanja ruskega carja v Berlinu zelo mnogo raz-pravljalo. V pojasnilo te trditve navaja „Times“ v jedni zadnjih številki neki „povsem zanesljiv“ dopis iz Berlina, v katerem se doslovno navaja pogovor nemškega in ruskega vladarja v tej zadevi. Cesar Viljem je baje povdarjal, da Francija sicer ne želi vojske, toda ako prično vojsko vplivni državniki, tedaj bodo z najmanjšim trdom pridobili vse ljud-stvo na svojo stran. „Gotovo je“, pravi cesar Viljem, „da Francozi v tem trenutku ne prično vojske, vsaj ne brez Vaše pomoči. Vem pa in Vam popolno za-upam, da ne bode te ničesar storili, kar bi bilo miru nevarno, kakor tudi jaz in moji zavezniki ne bomo storili koraka, ki bi imel slabe posledice. Veselim se Vašega prijateljstva s Francozi, ker so na ta način vezane roke upornim duhovom, katere bo še morda mogoče popolno ukrotiti“. Nato cesar opisuje ne-varni časovni tok v Rusiji, Nemčiji in Franciji ter konča z besedami: „Ako skupno korakamo in se

zjedinjene bojujemo zoper sovražnike Boga in kraljev, nam je zagotovljeno plačilo hvaležnega sveta in poznejših rodov“. Pri teh besedah je baje car prijel nemškega cesarja za roko ter mu dejal: „Popolnoma jedin sem z Vami in pripravljen, sodelovati pri delu, ki je vredno plačila“. Tako berolinski dopisnik v „Times“. Ta list seveda ne objavlja, kako je mogel dopisnik zvedeti vsebino pogovora mej vladarjema, in toraj to poročilo ni smatrati za neovrgljivo res-nico, vendar pa natančneje pojasni važnost rusko-francoske zveze.

XX. settembre se je tudi letos slovesno ob-hajal v Rimu in ostalih večjih mestih Italije kot dan zmage nad papeštvom. Glavno vlogo je igrala pri vseh prilikah seveda zaroka neapolskega princea s črnogorsko kneginjo. Poleg tega je pa omenjal kralj Umberto v odgovoru na brzojavko podžupana Galuppija nerazdružljivosti Rima od naroda in di-nastije. Framasonski in liberalni listi seveda zelo toplo pozdravljajo to izjavo in dostavljajo, da je po-polno umesten odgovor na razne resolucije kato-liških shodov. „Z jednako pravico, s katero zahtevajo ultramontanci obnovitev svetne oblasti papeževe, iz-javlja tudi Italija po svojem kralju, da se ne od-pove nikdar Rimu in da so besede Viktorja Ema-nuela: „Tu smo in tu ostanemo“, tudi geslo vseh Italijanov“. Kako dolgo, to je vprašanje.

Cerkveni letopis.

Evharistični shod v Orvietu.

Opisal F. Kovačič.

(Konec.)

Pri italijanskih cerkvenih slovesnostih bi se člo-vek včasih najrajši jezil, a tukaj se je ljudstvo ne-navadno resno in dostojno vèdlo. Štirje kraljevi „ka-rabinerji“ so spremljali kardinale. Moj tovariš je napravil opombo: „Kako bi vendar lepo bilo, ko bi na Laškem država in cerkev skupaj hodili in se vzajemno podpirali!“ — Kdaj bo to? Cerkev ponuja že dolgo spravno roko, toda med Belialom in Kri-stusom je težko spravo delati; poprej se morajo za-treti temne moči — framasonstva.

Okoli 11. ure se je končal veličasten obhod. Popoldne je še bila zadnja seja, v kateri je zlasti komendator Luigi Fumi lepo govoril o vplivu Evha-ristije na umetnost in posebej na moralno in soci-jalno življenje italijanskega naroda. Sklenil je shod zastopnik sv. Očeta, kardinal Parocchi, ki se je z ganljivimi besedami poslovil od dragocene relikvije, veličastne stolnice, prijaznega mesta in vseh, ki so se udeležili evharističnega shoda.

Ljudstva je še tudi popoldne bilo mnogo po cerkvah; jako je Lahom ugajalo, da je tudi neki grški škof imel italijanski govor.

Imel sem stanovanje v gostilnici, pa nisem videl tistega popivanja in razbijanja, kakor se pri nas večkrat godi ob takih prilikah.

Preden sklenem, moram še nekoliko omeniti evharistično razstavo. Lepo je rekel kardinal Parocchi, da nevesta rada kaže darove, katere je namenila svojemu ženinu, tudi cerkev je zato ob tej priliki pokazala svojim otrokom drage umetnine, katere je darovala skozi stoletja svojemu Ženinu. Razstava je pa v resnici vsestranski zanimiva: v umetniškem, arheološkem in liturgičnem oziru. Tukaj je nekako cvet vsega, kar je italijanska cerkev storila za no-tranjo oplešavo v teku stoletij. Tukaj vidimo litur-gične slike iz katakomb, ostanke cerkvenih oprav iz 4. in 5. veka do najnovejše planete in tijare, kateri je nosil Leon XIII. pri svojem jubileju.

Razstava se je z velikim trdom sestavila po-glavitno za to, da bi se vdahnil nov duh v cerkveno umetnost, ki dandanes močno hira vsled propa-da jočega verskega mišljenja in življenja.

Današnji vek se v resnici mora sramovati pred srednjim vekom v umetniškem oziru. Naravno, čim bolj se človeštvo pogreza v materialno uživanje, tem bolj gine smisel za visoke idejale, ki jedini da-jejo umetnostim pravo življenje.

Največ predmetov sta poslali rimski baziliki la-teranska in vatikanska, potem turinska, domača orvietska, perudžinska in dr. cerkve. Tudi imenitne obitelji, kakor Chigi in Barberini, so izpostavile dra-gocene umetnosti. Razmeroma slabo je zastopana južna Italija.

Zanimive so stare planete, ki še niso na straneh razrezane. Tukaj lahko opazujemo na cerkveni opravi bizantinski slog, gotični, zlasti pa renesanški. Ba-rokni slog, če je sploh kaj pametnega in lepega

vstvaril, so to planete in pluvijal papeža Benedikta XIV. — Obiskovalce je posebno zanimala tudi dalmatika cesarja Karola Vel., katero je nosil takrat, ko ga je papež Leon III. kronal za rimskega cesarja.

Cela razstava je lep donesek k poznavanju zgo-dovine lepih umetnostij na Italijanskem. Ostale pa-noge človek lahko proučava kjer koli na Italijan-skem, težje pa je zasledovati umetnost v notranji cerkveni opravi. Ko sem si ogledoval razne umet-nine, vzbudila se mi je misel in želja, naj bi se tudi pri nas na Slovenskem začele zbirati notranje cerkvene umetnine, kakor: obleka, kelih, svečniki, križi i. t. d. in naj bi se to n. pr. ob kakem evha-rističnem shodu razstavilo. Marsikaj zanimivega bi morda prišlo na dan, kar sedaj trohni kje v kaki stari omari.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

X. Zbornični svetnik Ivan Baumgartner poroča o dopisu kranjskega deželnega odbora, v ka-terem se naznanja, da je deželni zbor kranjski v svoji 14. seji dne 8. februarja 1896 nastopno sklenil:

„I. V pospeševanje industrije in trgovine v de-želi Kranjski se osnuje urad, naslonjen na trgovsko in obrtniško zbornico kranjsko, kateri ima stopiti v zvezo s c. kr. avstrijskim trgovinskim muzejem na Dunaju in kateri ima nalog:

1. dajati nepristranska in stvarna pojasnila onim, ki se zanimajo za kako stroko industrije ali trgovine;

2. proučiti sedanje industrijske stroke v deželi in seznaniti zastopnike teh s potrebami tu- in ino-zemskega trga in posredovati tem za zveze z raz-nimi trgi;

3. proučiti naravne in gmotne pogoje in moči v deželi Kranjski za osnovo novih industrijskih strok.

II. Urad je vezan, redno poročati dež. odboru o svojem delovanju.

III. Dotične troške je pokriti iz kredita za obrtni pouk.

IV. Deželnemu odboru se naroča, da v tem oziru potrebno ukrene s trgovsko in obrtniško zbor-nico v Ljubljani.

Ker imajo ti sklepi namen, na Kranjskem že obstoječo industrijo in trgovino kolikor mogoče pod-pirati, pospeševati in povzdigniti in tudi delati za ustanovitev novih industrij, je pač ob sebi umevno, da mora zbornica te sklepe le toplo pozdraviti in da mora z vsemi svojimi močmi na to delati, da se uresniči ideje, ki so zapopadene v teh sklepih. Če se namen tudi le deloma doseže, se more z vso go-tovostjo trditi, da se bo povzdignilo blagostanje de-žele. V dosego namena pa niso le prebivalci, tem-več ob sebi umevno tudi vlada, dežela in zbornica močno interesovani in če pošteno sodelujejo vsi fak-torji, dosegle se bo tudi brezdvomno nekaj korist-nega. Izvedba je pa zelo težavna, ker todobno ne poznamo osebe, kateri naj bi se zaupal novi urad.

Ker je zbornica pri stvari močno interesovana, je odsek mnenja, da naj bi se deželnemu odboru predlagalo, da naj bi doslej, dokler se ne omogoči ustanovitev samostojnega urada, oskrbovala v skle-pih obsežena opravila zbornica, in sicer po odboru, obstoječem iz petih gospodov, v katerem odboru naj bi bil tudi zbornični tajnik.

V odbor bi vstopili torej štirje zbornični člani, ki bi o obstoječih industrijskih strokah v deželi in o teh potrebščinah podajali v prvi vrsti stvarna po-jasnila in bi pomagali posredovati, da se napravijo zunanje zveze, in ki bi ob sebi umevno se posveto-vali in sklepali o vseh korakih, katere bi bilo v tej zadevi storiti v dosego namena.

Poročila na deželni odbor bi imel odbor pred-ložiti zbornici v posvetovanje in sklepanje. Dežela bi imela zbornici povrniti le izdatke v gotovini. Da se more namen doseči, bi se moralo stopiti v zvezo s c. kr. avstrijskim trgovinskim muzejem in prositi za tega podporo. Zbornica bi imela potem, kakor hitro deželni odbor k temu pritrdi, dotične daljne korake storiti. Dalje je neobhodno potrebno, da se napravi seznam obstoječih industrij v deželi in se stopi v zvezo s podjetji, da se doseže to, kar želi sklep I. 2.

Nadaljni seznam bi imel obsežati pogoje in moči za ustanovitev novih industrijskih strok ali novih priprav za industrijska podjetja, v kateri na-men bi se moralo poizvedeti, kje se nahajajo vodne moči, premog in materialije za industrijske pred-

mete. Konečno bi se imel odbor tudi s tem baviti, na kateri način bi bilo ustanovitev novih industrijskih strok gmotno podpirati.

Odsek predlaga torej:

Cestita zbornica naj v navedenem smislu izreče svoje mnenje.

Predlog se sprejme.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 22. septembra.

(Novi vožni red za državne železnice), veljaven od 1. okt. t. l. do 1. maja prihodnjega leta, ne omeni več „potresnega“ vlaka, ki je jutraj ob 8. dohajal in zvečer odhajal iz Ljubljane. Ta ukrep uprave državnih železnic je zelo obžalovati, ker je s tem osebni promet na gorenjski železnici zelo obtežen. Pravijo, da se zaradi prepičle vdeležbe ta vlak ni splačeval. Toda koliko je vlakov, pri katerih je uprava pasivna, a jih vendar ravnateljstvo ne ustavi, ker so potrebni. Tako bi se bilo moralo tudi s potresnim vlakom zgoditi. Pa kaj hočemo: Slovenci smo z vsem zadovoljni!

(Pošto v Komendi) je dobil posestnik in trgovec g. Andrej Mejač.

(V Št. Vidu pri Zatičini) se je pričela šola s sv. mašo dne 19. t. m. in vpisavalo v šolo. Čudom se pa čudimo, da se je reklo otrokom „do prihodnjega petka (toraj do 25. t. m.), vam pa ni potreba še priti v šolo“. Kdo sme, kdo zamore tako zapovedovati? Kje sta višje šolske oblasti? Štiri razrede imamo, davkoplačevalci želimo tudi poduka za svoje otroke.

Posestnik.

(Iz Kranjske Gore.) Za prelepimi dnevi, res najlepšimi celega leta, prišel je zopet stari znanec dež, ki je lil v nedeljo prav celi dan. Ko pa sem danes jutraj odprl vežne duri, vdaril mi je nenavaden mrz nasproti. Kmalo se megla vzdigne in in vse je belo okrog in okrog, ne le na odsojni strani, kjer stoje skalnati orjaki, ampak tudi na pri-sojni, kjer so hribje nižji s zelenjem lepo obrasteni. Tudi ti so pokriti do tako zvanih Brvojev (brlogov). Po vasi pa je šla proti jutru sodra, kakor to spričujejo sledovi pod kapom. Mej Razorjem in Prisan-kom sneži pa še vedno, ker sta zavita še vedno v debel meglen plašč. Dežja je pa padlo toliko, kakor še nobenkrat v dveh letih, namreč 92 mm., vendar voda ni velika radi snega.

(Iz Tuhinjske doline.) V noči od 13. na 14. t. m. ukradli so neznani tatje, najbrže cigani, posestniku Francu Cevcu iz Potoka, fare Spodnji Tuhinj, par konj iz hleva v vrednosti 400 gld. Dasi je domači blapec na hlevu spal, vendar ni slišal, kdaj da se je to zgodilo. Neki posestnik, ki ima ob kolovozni poti iz Potoka na Vranjo Peč bišo, slišal je okoli jedne ure po noči ropotanje konjskih kopit, na kar je začel tudi domači pes lajati. Drugi dan naznanilo se je takoj žandarmeriji, telegrafiralo na vse strani in posestnik sam je šel v Ljubljano, nadjaje se, da bo tam že svoje konje zasačil, ker je bil ravno sejm. Toda žali Bog ni jih našel tu. — Imenovani posestnik je tembolj milovanja vreden, ker mu je že pred par leti ona velika povodenj ogromno škodo napravila; vzela mu je namreč žago, ki jo je ravnokar novo napravil, a potem zopet novo moral staviti. — Pozor toraj kmetje, zaklepajte hleve!

* * *

(Iz Celovca.) [Nemštvo nad vse!] Znana „beljaška Urša“ je zopet jedenkrat klepetala na tako ostuden način, kakoršnega je samo ona zmožna. To pot izposodila si je našega vrliga in zaslužnega rodoljuba, gosp. mestnega kaplana Josipa Rozmana. Umevno! Deželnozbornske volitve bližajo se svojememu koncu in s tem tudi senzacionalna poročila o njih, s kojima je polnila že na mesece „beljaška tetka“ svoj časnikarski želodec. Sedaj, ko jim je zmanjkalo splošnega gradiva, s kojim bi zamašile zijaajoče praznote v svojem listu, spravile so se „Kärntner Nachrichten“ nad posamezne — o sebe v slovenskem taboru. Menda je boj take vrste tudi karakteristikon nemške „kulture“, s katero krošnjarijo po naših slovenskih pokrajinah, kakor Čič z jesihom. Ali nevarno je to orožje in prav pogosto se zgodi, da se baš tistemu zadere v meso, kateri se ga poslužuje. Ako bi mi hoteli slediti nemškemu vzgledu in z enakim osebim orožjem udariti

nazaj, bi se našim nasprotnikom vsekako slabše godilo nego nam. Dokaz temu je že to, da našemu rodoljubu gosp. Rozmanu, katerega je „beljaška klepetulja“ danes vzela na piko, ne vedó družega očitati, nego to, da se je baje izšolal na nemških šolah in so ga baje podpirali tudi nemški dobrotniki. Vsled tega neki neimenovani kolega „von ehemals“ gosp. Rozmanu ne more odpustiti, da piše svoje ime s slovenskimi pismenkami in noče postati nemški „Rossmann“ ali pa celo „Rotzmann“. No, g. Rozmana to sigurno ne bode bolelo preveč, saj on ne more zato, da kaki nemški „smrkovec“, kateri je za svojih študij precej časa več zabil v — krémah, nego v učilnicah, ne pozna slovenskega pravopisa in etimologije slovenskih imen. — Ali za nekaj družega pa smo to pot beljaškemu dopisniku prav iz srca hvaležni. Govoril je namreč to pot tako odkritosrčno, da je nas zaradi njega — sram! Piše namreč, da bi bilo „angezeigt, in Zukunft vorsichtiger im edlen Wohlthun zu sein und dasselbe nicht mehr in einer Humanität, sondern im Dienste des Nationalismus zu thun“, in s prav čifutsko nesramnostjo pristavi „ich gestehe es gern, meine Forderung ist inhuman, aber sie ist national.“ O ti blažena nemška „kultura“! Kako jasnega, milega, blažujočega in osrečujočega obličja se kažeš našemu slovenskemu ratarju, kadar ga vabiš v svoje nemške mreže! S plaščem deviške nedolžnosti se ogrinjaš in sladkih, omamljivih besedij kipe ti usta, kedar te — na jeziku prinašajo tvoji častilci mej naš slovenski rod! A kot nesramna, prostituirana grdoba se razodeneš, kedar ti ponevdoma zdrkne plašč raz ramen! Take kulture mi ne maramo! Obdržite jo zase, osrečujte ž njo magari zamorce v Kamerunu, a nam koroškim značajnim in poštenim Slovincem prizanesite z njo! Če pa želite popolno ločitev obeh koroških narodnostij na vseh, tedaj tudi na obče človeških in merodajnih poljih, se mi ne strašimo; hvaležni smo Vam pa, da ste nas o tem pravodobno obvestili, da moremo mi po receptu „beljaške Urše“ povračevati Vam, kar nam mislite Vi po istem receptu posoditi. Bodemo videli, kdo bode s konečnim računom bolj zadovoljen, Vi ali mi! Vsi Slovenci in Slovenke pa, ki imajo kaj drobiža preveč in hočejo podpirati učečo se mladino, naj se odslej prav strogo drže recepta beljaškega časopisa in naj podpirajo slovensko mladino! To naj bo naš odgovor! Škoda le, da se je ta novi „etični princip“ iznašel še le sedaj — nemško-nacionalna stranka bila bi sicer krajša za marsikatero imenitno — „glavo“, katera se je izšolala s slovenskim denarjem!

* * *

(Iz Ormoža.) V nedeljo, dne 20. t. m. popoldne se je cesar pripeljal s posebnim vlakom v Čakovec k manevrom. Med raznimi gosti, ki so prišli tudi iz slovenskega Štajerja pozdravit Nj. veličanstvo, bil je tudi č. g. Vilib. Venedig, duhoven nem. vit. r. in župnik iz Ormoža, katerega je cesar prav laskavo nagovoril.

Društva.

(Slov. bralno društvo v Tržiču.) Na rednem obnem zboru „Slov. bralnega društva v Tržiču“ so bili v odbor izvoljeni: Gg. Fran Ahačič, predsednik; L. Klofutar, podpredsednik; Josip Ster, tajnik; Blaž Pravst, blagajnik; Janez Debelak, Jože Resman, Zoran Strus in Ivan Verdir, odbornikom; A. Perne in Ivan Pogačnik, odbor. namestnika; Janko Cvirn, pevovodja.

(Južnoštajerske hranilnice v Celju) upravni odborniki pod predsedstvom gosp. Mihaela Vošnjaka vzeli so poročilo o poluletnem računu na znanje. Denarni promet je znašal do 1. julija t. l. 1.434.463 gld. 85 kr., lansko leto v tem času je znašal 651.099 gld. 10 kr., tedaj se je promet letos povišal za 783.363 gld. 75 kr. V ravnateljstvo za prihodnjo letno dobo bili so izvoljeni gg.: Jurij Detiček, Lovro Baš, dr. Jurij Hrašovec, dr. Josip Sernec, Dragotin Hribar, dr. Hinko Suklje, Mihael Vošnjak, dr. Josip Vrečko, dr. A. Brenčič in dr. F. Babnik. Predsednikom upravnega odbora bil je zbran enoglasno g. Mihael Vošnjak, namestnikom pa gosp. Jurij Detiček.

(Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) napravi v nedeljo dne 27. sept. t. l. ob 1/3. uri

popoldne javen shod v Pokrčah pri g. Rupertu Lahu p. d. Leitnerju. Ob ugodnem vremenu na prostem. Razgovarjali se bomo o položaju in potrebah kmetijskega stanu v verskem, gospodarskem in narodnem oziru! Slovenski kmetje, pridite vsi! Odbor.

Narodno gospodarstvo.

O zemljejknjžnem vpisu listin pod 100 goldinarjev.

Deželni zakonik, kateri je bil dne 22. julija letos izdan in razposlan, priobčil je deželni zakon z dne 7. julija 1896. št. 33, kateri je stopil takoj z dnevom izdatve v pravno moč.

Ta zakon imel je ta namen, da je hkrati tudi državni zakon z dne 5. junija 1893. št. 109 drž. zak. stopil v veljavo v naši deželi, ker je dotični pogoj za posladobno veljavo določen v § 2 tega zakona.

Deželni zakon ima stvarne določbe vse v § 1, kateri predpisuje visokost zneska do 100 gld. za vporabo državnega zakona. Vse druge določbe so v državnem zakonu, pa tudi v enem samem paragrafu, § 1.

Poglavitne nadrobnosti iz teh določb hočemo tu navesti, da zabranimo pomote, ako bi se razširilo mnenje, da zadostujeta samo podpisa dveh prič mesto dosedanje legalizacije na dotičnih listinah. A temu ni tako. Da je listina pravilno narejena, velja sledeče, ter hočemo navesti vse važne določbe zakona: Glasiti se ne sme listina na več nego 100 gld. in v ta znesek se ne štejejo obresti ali drugi pripadki.

Ako se torej listina glasi na več nego 100 gl. kake glavnice (tirjatve, kupnine, vrednosti), četudi samo na krajearje več, n. pr. na 100 gld. 30 kr., potem se mora podpis na listini legalizovati tudi za naprej tako, kakor dosedaj. Ako se pa listina glasi na 100 gld. glavnice in morebiti še na 10 gld. zaostalih obresti ali toliko stroškov, potem ni treba za vknjižbo te listine nobene legalizacije, ako se je noče, akoravno je seveda vsakateremu na prosto dano, ako hoče tudi na tamošnji listini dati svoj podpis legalizovati po sodniji ali po notarju.

Ako pa nočeš svoj podpis dati legalizovati, potem moraš skrbeti, da se podpišeta še dve priči s polnim imenom in priimkom in vsaka priča mora lastnoročno še dostavek zapisati, v katerem pové: 1. kaj je njegova obrt ali njegovo delo, posel ali opravilo, 2. kje da stanuje, 3. svojo starost, 4. da priča osebno pozna tistega, katerega podpis potrjuje kot pristnega.

Te dostavke mora vsaka priča posebej in vsaka lastnoročno pisati pod svojim podpisom.

Te določbe veljajo, kakor je vže gori omenjeno za kupne pogodbe, za dolžna pisma, za pobotnice, tudi za zadolžnice, katere so dogovorjene v kaki kupni pogodbi n. pr. radi zemljišča v večji vrednosti nego 100 gold. Ako n. pr. kupiš zemljišče za 200 gld., mora biti sicer legalizovan podpis prodajalca, a tvoj ne; ako pa za ostanek teh 200 gld. n. pr. za delni znesek 100 gld. dovoliš prodajalcu vknjižbo na tvoje ravno kupljeno ali na drugo zemljišče, potem ni vsekako treba, da se tvoj podpis tudi legalizuje, marveč ti smeš takrat, ali pa kasneje, ali pa tudi preje ko se prodajalec podpiše, vkreniti, da se na kupni pogodbi tvoj podpis potrdi po dveh pričah na isti način, kakor je to gori povedano.

Omejena je pa vendar veljava takih listin na obseg enega in istega sodnega dvora: čez ta obseg pa ne velja listina za vknjižbo, marveč za samo za-znambo ali prenotacijo in zmerom tudi za navadno dokazilo. To je glede sodnega dvora razumeti tako, da listina velja za vknjižbo ali izknjižbo samo tedaj, kadar je na listini kraj izdaje imenovan, ki je pod istim sodnim dvorom, kakor je dotično zemljejknjižno sodišče; n. pr. kraj, v katerem se je izdala listina, je Postojna in vknjižiti je pa treba v Litiji; to bi bilo veljavno, ne bi pa veljalo, ako bi se vknjižba imela vršiti pri sodniji v Zatični z ono listino iz Postojne. Kajti Postojna in Litija sta v okrožju ljubljanskega sodnega dvora, Zatična pa v novomeškem. V Zatični izdana listina se ne more vknjižiti pri sodniji v Litiji, ker spada en kraj v Novomeški sodni dvor, drugi v Ljubljanski.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
srednamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz

Nr. 11, Parterre.

Zakon tudi nima veljave za pooblastilne listine in ne za vknjižbe v deželni deski (Landtafel); ko- nečno se-ve da tudi ne more zakon veljati za li- stine, v katerih ni navedena nobena številka zneska, koliko da znaša terjatev ali kupnina ali vrednost itd.

Vsled tega novega deželnega zakona bode v nujnih zadevah, ali kadar podpisatelj listine sploh ne more ali noče potovati k notarju ali k sodniji, postopanje vsekako koristno in olajšujoče, samo treba je skrbeti za priči, kateri sta pisanja dovolj zmožni, da zamorete pisati razven svojih imen še gori na- vedene dostavke, vsaka priča za-se.

Pri tej priliki pa pripomnimo, da je tudi dosti nujnih slučajev pri podpisovanju listin, v katerih je znesek mnogo večji, nego 100 gld. ter da se v takih slučajih priporoča — namesto da bi se vsako pi- sanje opustilo — da se listina z vknjižbenim dovo- ljenjem glede zneska nad 100 gld. n. pr. 600 gld., 2000 gld. itd. podpiše ter da se zraven podpišeta še dve priči samo z imenom in priimkom. Tako podpisana listina zadostuje, akoravno ni podpis le- galizovan, za pravočasni zemljeknjižni vpis in sicer za zaznambo ali prenotacijo. Ako je slučaj nujni, potem se to popolnoma izplača, kajti po dovršeni prenotaciji se sestavi samo še opravičevalna listina z vknjižbenim dovoljenjem, katera mora legalizovana biti, ker se gre za več nego za 100 gld. In le tedaj, kadar se dotičnik brani dati novo listino za opravi- čevanje prenotacije — kar se redkokdaj prigodi — le tedaj se njega toži na priznanje, da je preno- tacija opravičena, in potem se z razsodbo na to tožbo vknjiži opravičevanje prenotacije. —H.—

Telegrami.

Celje, 22. septembra. Kandidat za slo- venjegraško mestno skupino, notar Kačič, je odstopil. Slovenci! oddajte glasove konser- vativcu Avgustu Güntherju v Sloven. Gradcu. Volilni odbor.

Gorica, 22. septembra. Slovenska mestna ljudska šola v Podturnu, v katero se je le- tos vpisalo 5 (beri pet) otrok, se je zaprla, ker razsaja v istej nalezljiva bolezen „dife- ritis“. Minulo šolsko leto hodil je v to šolo jeden sam učenec in še ta je obolel v grlu. — Slovenski roditelji v Gorici imajo vse- kako prav, da svojih otrok ne pošiljajo v to podrtijo. „Slogina“ šola pa ima že nad 500 učencev in učenk.

Dunaj, 22. septembra. Pri včerajšnji vo- litvi v okrajni odsek je zmagalo v tretjem razredu vseh šest protisemitskih kandidatov. Od 2547 volilcev jih je prišlo na volišče samo 819. Naprednjaški liberalci se volitve niso udeležili.

Melk, 22. septembra. Ministerski pred- sednik grof Badeni in namestnik Kielmansegg sta bila navzoča pri slovesni otvoritvi no- vega okrajnega glavarstva.

Levov, 22. septembra. Nekdanji državno- zbornski poslanec Evzebij Czerkavski je umrl danes dopoldne.

Budimpešta, 22. septembra. Ministerski predsednik baron Banffy je odgovarjal v zadnji seji na interpelacijo posl. Ugrona ter naglašal, da je obisk ruskega carja znova pokazal, da vladajo mej velelastmi zelo po- voljne razmere. Glede orijenta se strinjati obe velelasti z mirovno politiko.

Benetke, 22. septembra. Črnogorska princezinja Olga je umrla včeraj zvečer v dobi 37 let.

Rim, 22. septembra. „Osservatore Ro- mano“ objavlja pismo kardinala Maheire iz Abbi Schebata na državnega tajnika, kardi- nala Rampollo, v katerem se naznanja, da je neguš Menelik 12. avg. slovesno vsprejel papežovo odposlanstvo v spremstvu abesinske duhovščine. Na pismo sv. Očeta je takoj od- govoril sledeče: „Papež je oče nas vseh in ima pravico nam pisati in izražati svoje želje. Mi se še vidimo in o tej stvari govorimo obširneje“. Kardinal Maheire izraža nado, da kmalu poroča o povoljnem uspehu.

Kodanj, 22. septembra. Pismo se po- roča iz Reykjavika, da so čutili ondotni pre- bivalci v noči 6. t. m. zopet dva močna potresna sunka. Ponesrečeni sta bili dve osebi. Število po potresu porušenih poslopij se ceni na 155. Ponesrečencem so odposlali znatne zneske ruski car, carinja in carinja- vdova ter danska kralj in kraljica.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in kr. Visokosti prejasne gospé prestolonaslednice-vdove nadvojvodinje

Štefanije. 22

Steklenica velja 20 kr. 126 (50-30) 6

Umrli so:

19. septembra. Apolonija Sotler, dekla, 58 let, Emonska cesta 10, valed raka.

20. septembra. Franc Velkoverh, jermenar, 30 let, Res- ljeva cesta 1, valed zavozljanih črev. — Marija Knez, delav- čeva hči, 21 dni, Tesarske ulice 3, želodčni in črevesni katar.

21. septembra. Stanko Čolnik, sprevodnikov sin, 3 mesece, Križevniške ulice 2, božjast. — Makso Pravst, sprevodnikov sin, 8 let, Tržaška cesta 26 a, davica.

Tujci.

20. septembra.

Pri **Stonu**: Weil, Noot, Goldscheider, Bienenstock z Du- naja. — Richter, Lautar iz Brna. — Kahl iz Berolina. — Gatsch iz Kostanjevice. — Aicher iz Zadra. — Buzzi, Gorjane in Kretinsky iz Kandije. — Krall, Steidler iz Trsta. — Wein- berger iz Radeš. — Ackermann iz Danzig-a. — Gavella, Paja- novič, iz Zagreba. — Germ iz Prage. — Belger iz Berolina. — Venutti z Reke. — Thierheimer, Merkel iz Monakovega.

Pri **Maliču**: Strohmayer, Alman, Telch, Schlessinger, Zuckerbäcker, Illek, Zuckermann, Trostli, Baechter, Kurz z Dunaja. — Stein iz Petrograda. — Brüll iz Brna. — Lederer iz Trsta. — Arch iz Novega Mesta. — Mallison z Dunaja. — Šinek iz Gradišča. — Audinger iz Britofa. — Prerovsky iz Trebiša. — Rosenberg iz Opave. — Sbil iz Mokronoga.

Pri **Lloydu**: Raif iz Budimpešte. — Rožane iz Šiške. Podboj iz Ribnice. — Knašič iz Laškega Trga.

Pri **bavarskem dvoru**: Lux iz Vratislave. — Eichler iz Draždan. — Leiternann iz Peca-s. — Janus iz Černošnjice. — Grill iz Srednje Vasi. — Kusold od Sv. Križa. — Kosmath iz Volšperka.

Pri **južnem kolodvoru**: Seidel iz Kranja. — Pachor iz Sela.

Pri **avstrijskem caru**: Scheuer iz Gradca. — Birarda z Jesenic. — Novak iz Morav.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
21	9. zvečer	734.8	9.1	sl. jvzh.	jasno	
22	7. zjutraj	734.6	7.2	brezv.	megla	4.2
	2. popol.	733.8	9.3	sl. svzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 11.0°, za 3.1° pod nor- malom.

Dunajska borza.

Dne 22. septembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 55 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 50 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 20 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ — „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 20 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	953 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	368 „ — „
London vista	119 „ 80 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 77 1/2 „
20 mark	11 „ 74 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 53 „
Italijanski bankovci	44 „ 30 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „

Dne 21. septembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 20 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 „ — „
Dunavske vravnave srečke 5%	127 „ 50 „
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 „ 25 „
Posojilo goriškega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	99 „ — „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 45 „
Prioritetne obveznice državne železnice	223 „ 25 „
„ „ južne železnice 3%	172 „ — „
„ „ južne železnice 5%	128 „ 25 „
„ „ dolenskih železnic 4%	99 „ 50 „

Zahvala. 65 4 1—¹

Velečast. gosp. deželni poslanec **Fr. Schweiger** blago- volil je podpisaneu izročiti znesek pet goldinarjev za nakup šolskega blaga. Za ta dar se izreka najtoplejša zahvala. Bog plati.

V Starem Trgu pri Poljanah,
dne 19. septembra 1896.

Ivan Zupánc,
nadučitelj.

Obdarjena, jako umetna 622 12

lesorezbina dela

okvire za fotografije in slike, zelo okusno izdelane po naročilu s poljubnim listevjem, z grbom ali znaki, ploščoke z napisi itd. — vse iz lastne delavnice priporoča

Fr. Stampfel
v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

Hiša,

v kateri je dobro obiskovana gostilna,
prodá se iz proste roke.

Več pové upravništvo tega lista. 653 3—1

Zavod
34 za 26-19

umetnost
slikarij
na
steklo
B.Škarda
v Brnu.

Specijaliteta:
Izdelovanje cer-
kvenih oken.

Sedemkrat odlikovan.

Cenikl zastoj
in franko.

Katalogi na upogled.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj V.

Doktorja pl. Trnkóczy-ja

tinktura za kurja očesa

Sigurno sredstvo proti kurjim oče- som in otrdelosti kože na nogi, ima ve- liko prednost, ker se s čopičem namaže na boleči del noge.

Stekleničica z navodilom za rabo in s čo- pičem vred velja 40 kr., dvanajst stekleničic 3 gld. 50 kr. 445 15

Dobiva se v
lekarni Trnkóczy-jevi
poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Nakup in prodaja 22

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.

Kavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izšrebanja najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Monjarska delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila 22 v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosoga kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.